

had hij gezegd dat deze kon 'barsten of in de stront vallen', hij had beweerd dat niet alleen in Nederland maar ook in Noorwegen, Denemarken en België, ja in Oostenrijk het verzet tegen de Duitse inmengingspolitiek 'van minuut tot minuut' toenam en Voorhoeve had tenslotte, notabene in een vergadering van sympathiserende leden der NSB, verklaard dat 'het overgrote deel van de *Wehrmacht* geen bal gaf om het nationaal-socialisme'.¹

Dat alles loog er niet om. Maar de buit die Feldmeijer en Rauter wisten binnen te halen, werd nog rijker.

Omtrent de Haagse procureur-generaal mr. van Genechten wisten de twee ex-NSNAP'ers te berichten dat hij de SS als 'een stel idioten' aangeduid had.¹ En er kwamen nieuwe gegevens over Mussert binnen! Daar zorgde de leider van de SS-Standaard in Noord-Brabant en Limburg voor, SS-*Obersturmführer* P. J. Kooymans. Nadat deze Mussert eind mei bij een rondreis door Noord-Brabant vergezeld had, kon hij aan Feldmeijer berichten dat Mussert in Den Bosch tegen het provinciale kader van de Landstand binnenskamers gezegd had: 'Er bestaat een Nederlands volk en er blijft een Nederlands volk bestaan. Daar moeten wij voor strijden ook als wij naar Dachau gestuurd zullen worden. Wie daar anders over denken, zijn schoften.' Elders had Mussert, eveneens binnenskamers, gezegd: 'Noord-Brabant wordt weer het hart van Nederland', en: 'Onze Duitse vrienden zeggen dat men slechte tanden krijgt van ons brood. Dat is zeker de reden waarom ze het bij ons weghalen.'²

¹ Vertaling van het rapport, 25 mei 1942, van C. Th. en J. A. C. G. (*BDC*, 8025-32); E. Voorhoeve: 'Mijn politiek' (nov. 1946), p. 14 (*Doc I-1819*, a-3). ² Brief, 1 juni 1942, van P. J. Kooymans aan Feldmeijer (*BDC*, 2043-45). Toen Mussert bij deze gelegenheid Eindhoven bezocht, bepaalde de burgemeester, een NSB'er, dat de oranje-blanje-bleu-vlag (de vlag die de NSB propageerde) van alle openbare gebouwen wapperen moest, waaronder het Gemeentelijk Lyceum. De bijna driehonderd leerlingen die deze school telde, weigerden toen naar binnen te gaan en hetzelfde geschiedde de dag daarna toen de burgemeester gelast had dat de vlag van het Lyceum moest blijven hangen. In eerste instantie bepaalde de burgemeester dat tweehonderdtwintig leerlingen gestraft moesten worden; die straffen varieerden van het verlies van vier vrije middagen tot een jaar schorsing. Onder de leerlingen gingen pamfletten de ronde doen waarvan de strekking was dat niemand die school betreden moest zolang nog één leerling geschorst was: 'De vaderlandse geschiedenis leerde ons, hoe onze grote helden offers wisten te brengen voor Land en Vrijheid. Die lessen hebben we goed begrepen! Nooit bukken we voor de NSB. 'Dan liever de lucht in', zei van Speyck.' Reeksen besprekingen, ook met het departement in Den Haag, leidden er toe dat de burgemeester enkele weken later alle straffen liet vervallen behalve twee van een half jaar en één van een heel jaar schorsing; die drie leerlingen werden in september weer normaal tot het onderwijs toegelaten. (J. Bergmans, H. Honhof en E. A. Wijsmuller: 'Vlagincident' op het Gemeentelijk Lyceum te Eindhoven' (stenc., 1945))